

(وَمِنْ كَلَامٍ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) وَقَدْ سَمِعَ قَوْمًا مِنْ أَصْحَابِهِ يَسْبُونَ أَهْلَ الشَّامِ أَيَّامَ حَرَبِهِمْ بِصِفَيْنِ : إِنَّى أَكْرَهُ لَكُمْ أَنْ تَكُونُوا سَبَائِينَ ، وَلَكِنَّكُمْ لَوْ وَصَفْتُمْ أَعْمَالَهُمْ وَذَكَرْتُمْ حَالَهُمْ كَانَ أَصْوَبَ فِي الْقَوْلِ ، وَأَبْلَغَ فِي الْعُذْرِ ، وَقُلْتُمْ مَكَانَ سَبَكُمْ إِيَّاهُمْ ، اللَّهُمَّ احْقِنْ دِمَاءَنَا وَدِمَاءَهُمْ ، وَأَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ ، وَاهْدِهِمْ مِنْ ضَلَالِهِمْ حَتَّى يَعْرِفَ الْحَقَّ مَنْ جَهَلَهُ ، وَيَرْعُوِيَ عَنِ الْغَيِّ وَالْعُدُوانِ مَنْ لَهُجَّ بِهِ .

منع از دشنام شامیان: اخلاق در جنگ

من خوش ندارم که شما دشنامدهنده باشید، اما اگر کردارشان را تعریف و حالات آنان را بازگو می کردید به سخن راست نزدیکتر، و عذرپذیرتر بودید، خوب بود بجای دشنام آنان می گفتید: خدایا! خون ما و آنها را حفظ کن، بین ما و آنان اصلاح فرما، و آنان را از گمراهی به راه راست هدایت کن، تا آنان که جاھلنند، حق را بشناسند، و آنان که با حق می ستیزند پشیمان شده به حق باز گردند.